

Лілія МАДЖАРА
науковий керівник
к.е.н. Дмитришин М. В.
ІФННІМ THEY

ФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ АКТИВАМИ ПІДПРИЄМСТВА

Успішне функціонування підприємства залежить від уміння приймати рішення, які дають йому змогу на належному рівні забезпечити ліквідність, прибуток та захист від негативного впливу ризиків, що вимагає розробки адекватних методів управління портфелем активів і пасивів. Оскільки активами є те, чим володіє будь-який господарюючий суб'єкт, це зумовлює необхідність їх детальнішого дослідження. Система управління активами складається із значної сукупності дій, принципів, методів та засобів цілеспрямованого впливу на підконтрольний об'єкт, що робить дослідження процесу її формування актуальним.

Виходячи із структури звіту про фінансовий стан підприємства [1], система управління активами включає управління необоротними активами та оборотними активами та формується відповідно до поставлених завдань (рис. 1.). Завдання управління активами можуть відрізнятися в залежності від сфери діяльності підприємства, його поточного стану, стратегічної мети тощо. Вони виконуються у ході виконання бухгалтерського, фінансового та стратегічного аналізу активів підприємства.

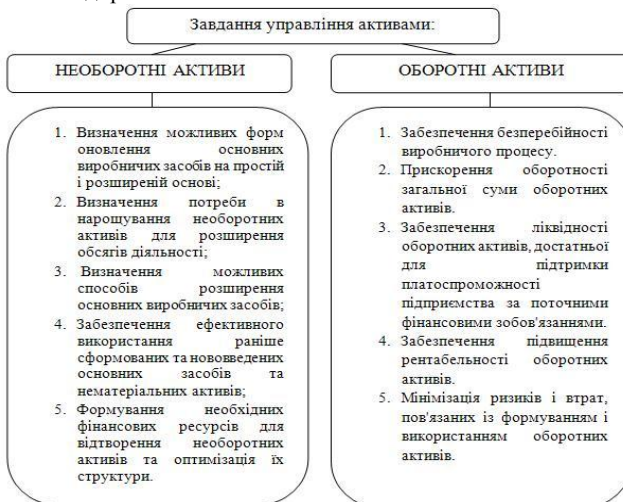

Рис. 2. Завдання управління активами [2,3]

Формування та реалізація ефективно діючої системи управління активами залежить від правильної побудови її логічної послідовності. Послідовність реалізації політики з управління активами відображається у її ключових етапах (рис. 2.) В рамках аналізу оборотних активів у попередньому періоді доцільним є дослідження динаміки їх загального обсягу, складу, їх оборотності та рентабельності, а також джерел фінансування. Оптимізація розміру оборотних активів, у свою чергу включає визначення системи заходів з реалізації резервів, перегляд й коректування обсягу та частки окремих видів активів та визначення їх планового обсягу на майбутній період.

Рис. 2. Етапи управління активами [2,3]

Головним в управлінні необоротними активами є їх своєчасне оновлення та підвищення ефективності використання, а в управлінні оборотними активами – забезпечення безперервності виробничого процесу, прискорення оборотності активів, забезпечення ліквідності оборотних активів, підвищення рентабельності оборотних активів та мінімізація ризиків і втрат.

Крім проходження всіх зазначених етапів аналізу, необхідно адаптувати їх до умов сучасності. Така адаптація, в першу чергу, повинна полягати у визначенні відповідності наявних активів короткостроковим і довгостроковим цілям підприємства.

Після того, коли намічено завдання та визначено етапи системи управління активами підприємства, визначають методи, прийоми та засоби цілеспрямованого впливу на об'єкт дослідження, формуючи систему.

Список використаних джерел

1. Наказ Міністерства фінансів України «Про затвердження національного положення «стандарту» бухгалтерського обліку 1 «Загальні

вимоги до фінансової звітності» №73 від 07.02.2013 [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z0336-13>.

2. Калініна О.М. *Управління активами промислового підприємства: необоротні активи* [Текст] : навч. посіб. / О. М. Калініна, Ю. Б. Кракос, О. В. Каширіна – Х. : ХАІ, Ч.1. –2012. – 79 с.

3. Калініна О.М. *Управління активами промислового підприємства: оборотні активи* [Текст] : навч. посіб. / О. М. Калініна [та ін.]. – Х. : ХАІ, Ч. 2. – 2013. – 51 с.

Мар'яна ГРАБОВЕЦЬКА

науковий керівник
к.е.н., доц. Фурса Т.П.
ІФННІМ THEY

ОСОБЛИВОСТІ ФУНКЦІОНУВАННЯ ФІСКАЛЬНОГО АДМІНІСТРУВАННЯ В УМОВАХ РИНКОВИХ ВІДНОСИН В УКРАЇНІ

На сьогоднішній день однією з найважливіших проблем у процесі розвитку та функціонування ринкової економіки в Україні є вдосконалення напрямку фінансових взаємовідносин, насамперед податкових, які відбуваються між суб'єктами підприємницької діяльності та органами ДФС України. Саме підвищення ефективності податкового адміністрування та безпосередньо вдосконалення роботи фіскальних органів спрямовані на досягнення максимального наповнення дохідної частини бюджету.

В Україні проблемою податкового адміністрування та пошуком шляхів покращення податкової роботи в Україні займаються відомі українські економісти: Кармінська-Белоброва М.В. [1], Іванов Ю.Б. [2], Крисоватий А.І. [2], Кізіма А.Я. [2], Яроцька Т.Р. [3], Межейнікова В.Ф. [4].

В сучасних умовах небажання сплачувати податки є цілком природним, оскільки будь-який суб'єкт господарювання намагається захистити своє майно, як від своїх конкурентів, так і від держави. І це прагнення практично не залежить від ступеня законослухняності: негативні емоції виникають незалежно від волі і бажання [1].

Управління оподаткуванням в ринкових умовах – це певна система, якій повинні бути властиві такі якості: вона повинна бути здатна пристосовуватися до нових цілей державного управління; суб'єкти адміністративно-державного управління повинні співпрацювати і керувати змінами з метою протистояння кризам. Проаналізувавши наукові підходи вітчизняних авторів до визначення поняття адміністрування податків, можна зробити висновок, що адміністрування являє собою безперервний цілеспрямований процес, який поєднує в собі сукупність взаємопов'язаних процедур, функцій, операцій і методів, спрямованих на здійснення впливу на платників податків і персонал органів, які здійснюють роботу в рамках адміністрування податків. Організація процесу адміністрування податків повинна передбачати, мінімальні витрати на